

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik csütörtökön.

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . . . 4 forint
 Fél évre . . . . . 2 „
 Negyed évre . . . . . 1 „
 Egyes szám ára 10 krajczár.
 — Nyilttér sora 60 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —
SZERKESZTŐSÉG:
 Kispest, Fő-utca 193. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
HOLBESZ JÓZSEF.
FŐMUNKATÁRS:
BARTOS GYULA.
KIADÓ:
A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . . . 25 frt — kr.
 Fél oldal . . . . . 14 „ — „
 Negyed oldal . . . . . 8 „ — „
 Nyolczad oldal . . . . . 5 „ — „
 Tizenhatod oldal . . . . . 4 „ 50 „
 Legkisebb hirdetés . . . . . 1 „ 50 „

KIADÓHIVATAL:
 Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbesz-ház.)

Községünk millenáris emlékünnepe.

Országszerte, fokozódó érdeklődés között indult meg a mozgalom az iránt, hogy a községekben ép úgy, mint a városokban az ezredév dicsőségére, a jövő nemzedék buzdítására emlékek állíttassanak, melyek mintegy példázzák a nemzet lelkében élő hazaszeretet magasztos érzelmeit, mely minden igaz magyar szívét, mint kert a fakadó virág, ékesíti.

A nemzet lelkébe hintett hazafias eszmék — úgy látszik — termékeny talajra találtak. A mozgalom testet öltött a hazafias cselekedetekben, mit az ország minden részéből érkező hírek bizonyítanak s a községek, városok tehetségükhöz képest hazafias ünnepélyekkel kapcsolatban emlékeket is állítanak, ezzel jelölve meg a magyar nemzetre oly dicső ezer év ünnepét és jelentőségét.

A szép reményekre jogosító községünk érdemes előjárósága, mely mindenkor kimutatta hazafiasságát, most sem marad tétlen e mozgalommal szemben s mint olyan, ki minden szépért jóért lelkesedik, elhatározta, hogy a hét vezér dicső emlékére fákat ültet, melyek neveit viseljék azoknak a felisteneknek, kik vérökkel szentelték meg az általuk elfoglalt hazaszent földjét.

E magasztos, szép ünnepélyvel kapcsolatos faültetés, a község ház terén nagyszámu közönség jelenlétében f. hó 12-én, vasárnap, ment végbe.

Az ünnepély lefolyásáról a következőkben adunk tudósítást:

A tanácsülés megnyitása után, a

község előjárósága ünnepélyesen, diszmagyarban vonult ki a község ház terére, az ünnepélyvel kapcsolatos faültetés színhelyére.

A dalárda preczizen előadott »Szózat«-a után történt meg a faültetés. Árpád körül csoportosultak hű vezérei; így is lettek symbolizálva az ültetésnél.

A faültetés után a kispesti állami elemi iskolák növendékei vonultak föl zenével, a »Rákóczy-induló« lelkesítő hangjai mellett, hogy a földhanyásnál ők is egy-egy göröngyöt dobjanak azoknak a fáknak a gyökereire, melyek idővel a magasba nyúlva, hirdetni fogják suttagó lombjaikkal a hazaszeretet édes érzelmeit és őseink dicsőségét.

Ezután *Dorfner Antal*, községünk derék jegyzője olvasta föl — a közönség fokozódó lelkesedése mellett — ez alkalomra általa szerkesztett tanácsulési jegyzőkönyvet, melyet a hazafias érzelmek ápolása céljából ide iktatunk:

Jegyzőkönyv.

Fölvétetett Kispesten, 1896. április 12. vasárnap reggel 9 órakor Magyarország ezeréves fennállásának emlékére a község ház terén történt hét fának elültetése alkalmából.

Jelen voltak:

Ács László községi bíró, *Dorfner Antal* közigazgatási jegyző, *Gesztesi Miksa* adóügyi jegyző, dr. *Nagy Károly* községi orvos, *Barnóthy Lajos* községi pénztárnok, *Szabó Pál* közgyám, *Szabó János* törvénybíró, *Becze Rezső*, *Karkics György*, *Szokody János* és *Ujj Benő* esküdtek, az állami iskolák tanítói és növendékei, a kispesti dalárda, valamint nagyszámu közönség.

Költsetek föl, ha a rózsám

Eljönne,

Ha megtérne, ha hullana

A könyve . . .

Költsetek föl s ha nem kelnék

Fel többé,

Mondjátok meg: legyen áldott

Örökké.

Radnai Gyula.

Meg volt írva a csillagokban . . .

Elbeszélés.

Irta: *Bartos Gyuláné.*

Hangja bánatos volt, szemeiben a fájdalom könyei reszkedtek mikor elmondotta, hogy nagyon fáj neki az élet, mióta atyjukat eltemették, hogy jobb lenne már elphenni örökre, mint küzdeni az élet hullámaival, a kenyérért, mely oly száraz . . . oly keserű . . .

Irgalmat jött kérni . . . segítséget, mert édes anyja nagyon, súlyosan beteg!

Az öreg gróf szánakozva nézett a boldogtalan teremtsére. Megdöbbant a szíve. Fölemelte gyöngéden a lábainál térdelő, zokogó leányt s

Dorfner Antal jegyző előadja, hogy ezen tanácsülésnek egyetlen tárgyát azon hét fának a község ház-terén való elültetése képezi, mely fák a multak iránti hálás kegyelet, a jelenben érzett hazafiai öröm és a jövőbe vetett szép remények kifejezői akarnak lenni.

Magyarország fennállásának ezredik évében az egész ország siet az ezeréves dicsőség-teljes mult felett érzett hazafiai örömeinek minden téren és minden rendelkezésre álló módon kifejezést adni.

Kispest községnek szerény anyagi viszonyai nem engedik meg, hogy kőbe vessünk, vagy ércbe öntsük az ezeréves Magyarország fennállásának emlékét, hogy méltó emlékmű hirdesse messze századokig korunk hálás örömkifejezését. Az emberek és az állatok, az idő és az elemek szeszélyének és önkényének, rombolásának és pusztításának kitett hét gyöngyfáska az, melynek elültetésével ünnepel ez a község, az ünneplő ország millióival. A honfoglaló *Árpád* és az ő vezérei heten valának. *Árpád, Előd, Kond, Ond, Tas, Huba* és *Töhötöm*. Hét fát ültettünk mi is e mai napon, elültetjük pedig a szabadság, az egyenlőség, a testvériség, az egyetértés, a béke, a haladás és a felvirágzás hét fáját. Valamint e hét fa a mai naptól szeretett községünk földjében gyökeret ver, úgy a mi hálás szíveinkben alkalmas talajra találnak a szabadság, az egyenlőség, a testvériség, az egyetértés, a béke, a haladás és a felvirágzás eszméi, mely eszmék iránti othatatlan lelkesedésünk a terebélyes enyhét adó fa árnyékához hasonlóan, biztos oltalmául és zálogául szolgál a jövőbe ezredévek itt lakó népei boldogulásának. A szabadság életfeltételünk elengedhetetlen kelléke, az egyenlőség apáink vérével megpecsételt vívmányunk, a testvériség szívünk nemes kívánsága, az egyetértés harcainkban erős pajzsunk, a béke áldást osztó angyalunk, a haladás egyéniségünk kiirt-hatatlan törekvése, a felvirágzás mindnyájunk végcélja. És midőn ma, szép hazánk ezeréves születési évének örömmünnepe, látható jelét kívánjuk adni lángoló hazaszeretetünknek, tesz-

vigasztalni kezdte: »Ne sirj szép gyermekem! A jó Isten számotokra bennem megmentőt küldött. Menj haza . . . töröld le könyvedet . . . gondom lesz reátok!«

A leány könyes szemei mosolyogni látszottak . . . majd hirtelen megragadta az öreg gróf sovány kezeit, csókokkal borította s hálásan suttagta: »köszönöm . . . oh köszönöm jószágát: fizesse meg a jó Isten!«

II.

Szegényes, de tiszta kis szobába vezetem olvasóimat.

Egyszerű ágyon súlyos beteg fekszik.

Az élet keserű fájdalma beszél a mégtört szemekből, melyeknek bágyadt sugarai szánalmat gerjesztenek . . . borussá teszik a kedélyt.

Az ágy szélén egy 16 éves gyönyörű, barna lányka ül s szelíd hangon vigasztalja a beteget.

Anyja és leánya . . . elhagyatottan . . . árván . . . egyedül . . .

Vigasztalódjál jó, édes anyám — szölt a leányka édes csengő hangján — derülni fog szenvedésünk ege; szét foszlanak majd a sötét fellegek, melyek pusztulással fenyegetnek . . . Nem fogunk többé éhezni, hiszen a gróf úr szánakozni fog nyomorunkon.

Mosolyogj — drága anyám — legyen e perc áldott, áldott a szív, mely visszaadott az életnek, a világnak bennünket.

A „KISPESTI HIRLAP“ TÁRGZÁJA.

Azt sem hiszed . . .

*

Azt sem hiszed, hogy én téged Szeretlek . . .

Azt sem hiszed, hogy sohasem Feledlek.

Ha nem hiszed, ne is higgyed Barna lány:

A sötét föld enyhít szívem Bánatán.

Ha meghalok, ne sirasson Senkiesem,

Ki is sirna, hacsak nem a Jó Isten?

De ha mégis koporsómra Köny hullna . . .

Költsetek föl, oh költsetek Föl ujra.

szük ezt azon erős tudatban, hogy hívek maradván azon eszmékhez, a melyek dicsőségére e fákat ültettük és elkövetvén minden tőlünk telhetőt, hogy ezen eszmék vezérlete mellett községünk a boldogulás biztos útján haladjon a felvirágzás felé, így hathatósan fogunk közremunkálni szűk körünkben mi is azon, hogy hazánk ezeréves fennállása csak kezdete legyen egy dicsőségteljes, az idők vegtelenségéig tartó fényes és nagy jövőnek, midőn a »ki megbűnhötte már a multat és a jövődőt«, a magyar részese lesz zavartalanul azon kornak, mely után »buzgó imádság epedez százezrek ajakán.«

Ezzel a jegyzőkönyv felolvastatván, aláíratott.

Kmf.

Dorfner Antal s. k.,
jegyző.Ács László s. k.,
bíró.

A dalárda szép harmoniában fölcsendült és lekesítő »Hymnus«-a után Winkler Imre tartott rövid, de hazafias beszédet az állami elemi iskola növendékeihez, megmagyarázva az ünnepély jelentőségét.

Végül Bertalan Béla háromszor meghajtva a vezérek emléke előtt a tanuló ifjuság zászlaját, ihletteljes fohászban esküt mondott a hét vezér emlékére.

Ezzel ért véget az ünnepély, mely sokkal nagyobb szabásu lehetett volna, ha erről, értesítés alapján, az egész község tudomást vehetett volna.

Vasutunkról.

Mielőtt a legutolsó cikkemben közölt engedélyokmányi főbb rendelkezések méltatásába bocsátkoznám, szükségesnek — meg idő szerűnek — tartom azokat a benyomásokat megismertetni, a melyeket bennem a »Kispesti Hírlap« f. év április hó 15-iki számában megjelent azon hiteles közlemény, hogy vasutunk második vágányának létesítése érdekében az illetékes fórum a közigazgatási bejárást f. é. április 22-ikére elrendelte, felébresztett.

En ezt a most már konkrét tényt saját részemről igen aggályosnak tekintem, mert ha figyelembe veszem azt, hogy az engedélyokmány 4. §-ának határozmányai szerint az engedélyesek, illetve jogutódjaik csakis a magas kormány kívánataira tartoznak a 2-ik vágányt létesíteni és pedig csak akkor, ha a vasut évi bruttóbevétele kilométerenkint a 14.000, azaz tizennégyezer (a legutolsó cikkben sajtóhiba folytán lett ezen összeg 141.000 frttal kintintette) forintot meghaladja, arra a következtetésre kell jutnom hogy ennek a kérdésnek ez idő szerinti jelentését csakis a vasut kezdeményezte. Mert hiszen az eddigi legmagasabb kilométerenkinti bruttóbevétel, az 1895-iki is csak 9815, azaz

kilencszáznyolcvanöt forint volt s így az engedélyokmány világos és félremagyarázhatlan rendelkezései értelmében a magas kormányknak nem volt joga a 2-ik vágány létesítését követelni.

A látszólag a nagyközönség érdekében álló ezen kezdeményezésben én, mert tudom azt, hogy mi kispestiek eddigi szomorú tapasztalataink szerint vasutunktól jót alig várhatunk, csak danaida-ajándékot láthatok s ki merem mondani azt, hogy vasutunk igazgatósága ezt a kérdést csak abból az okból hozta szőnyegre s a magas kormány előtt csak a miatt hangoztatta a 2-ik vágány létesítésének szükségét, mert elérkezettnek látta az időt arra nézve, hogy a befektetési tőkét a mi zsebeinkből teremthessék elő s a konkurens szállítási vállalat létesítése elé legyőzhetlen akadályokat gördíthessen. Hogy világosabban beszéljek, kijelentem azt, miszerint semmi kétség sem foroghat fenn arra nézve, hogy vasutunk a 2-ik vágány létesítése czimén az építési tőke telmes felmérésére kér és kap engedélyt s mivel a befektetendő újabb tőke megfelelő kamatozása is szükségessé válik, a most is abnormális személyporto leszállításának kérdése ad gracas calendas el fog odáztatni!

Pedig a második sínpar lerakására ez idő szerint nincs is égető szükség, a menyiben a »Lövölde« megállóhelynél létesítendő kitérő, melynek költségei, nézetem szerint a létező tartalékokból is fedezhetők, egyelőre lehetővé teszi azt, hogy a félóránkénti vonatközlekedés berendezessék, ezzel az expedienssel pedig a vasut a legközelebbi 5—6 éven belül igen könnyen boldogulhat.

Biztos tudomásom van arról, hogy azért a pénzért, a mibe ezen, a meglevő forgalom lebonyolítására önmaga által képtelennek deczelt, rosszul kezelt és megbízhatlan, primitív berendezésű és méreg drága vasut már eddig is került, egy, a mai igényeknek mindenben teljesen megfelelő, tehát szállítóképes, megbízható, modern berendezésű és tetemesen olcsóbb villamos vasutat lehetne létesíteni.

Nem akarok akkor, a midőn rámutatni szándékozom azokra a valószínű okokra, a melyek nézetem szerint vasutunk igazgatósága a 2-ik vágány létesítésének önkényes kezdeményezésére ösztönözték, talányok fejtegetésébe bocsátkozni, hanem egyszerűen kimondom azt, hogy az, ez idő szerint, egészen felesleges és végeredményeiben mégis csak problematikus tervezet, egyszerű, de jól kigondolt sakkhuzás a valódi közszükséglet képező olcsóbb és megbízhatóbb szállítási vállalat létesítése ellen, oly műfogás, a melylyel vasutunk a nélkül, hogy csak egy fillér áldozatot is hozna magának, újabb jogokat akar biztosítani arra nézve, hogy velünk szemben eddigi eljárását továbbra is gyakorolhassa s a jövőben is monopolizálhassa azokat a javakat, melyeket ez ideig biztos prédájának tekinthetett.

Az olyan helyi vállalat, mely mindket illetőleg mindig csak rosszban tőri a fejét, mely ma, midőn 2 helyi lap is rendelkezésére áll, feleslegesnek tartja a vállalatot éltető közönsé-

get a tervbe vett rendelkezésekről ideje korán értesíteni, mely mindig csak a mi pénzünkbe kerülő bevégzett tényekkel lepi meg a közönséget s mely akkor, a midőn valami saját kezdeményezésére engedélyeztetik a magas kormány által, ezt ennek kényszerítő rendelkezései állítja oda, minden esetre ma is csak rosszba sántikálhat. Mert az esetben, ha az intéző körök valóban a közönség érdekében álló tervezetekkel foglalkoznának, nem kerülnek oly ovatosan a nyilvánosságot, ellenkezőleg keresnék azt, hogy a közönségnek is módot, időt és alkalmat nyújthassanak a tervbe vett rendelkezések minden oldalról alapos megvitatására. Azt ugyan nem akarjuk feltételezni, hogy az állapotokat jól és egészben ne ismernék, de tagadjuk azt, hogy kedvük vagy szándékuk volna a közönség érdekeit, ha mindjárt ezek a vasut érdekeivel azonosíthatók volnának is — valamikor csak valamiben is előmozdítani. Pedig régi igazság az, hogy több szem többet lát s hogy minden tervezett újításnak csak előnyére szolgálhat a nyilvános megvitatás, a mennyiben az ahhoz érték hozzászólása nem csak azt eredményezi, hogy a hiányosságok és hézagok ideje korán pótolthatnak, de az általában helyesnek felismert részletek tökélybitésére is jótékony hatást gyakorolhat.

Nincs biztos tudomásom a már régóta vadjudó villamos vasut mai tényleges állapotáról, de azt bátran kimondhatom, hogy bármiképp szándékozzék is a vasutunkat dédelgető érdekesoportozat a konkurrens vállalat létesítését megakadályozni, késleltetni vagy lehetlenné tenni, ezt a czélt nem fogja megvalósítani birni, mert a közvélemény a megbízhatóbb, gyorsabb és olcsóbb vasut mellett foglal állást s az, hogy a villamos vasut — ha csak vasutunk ösztönén ki nem békül a közönséggel — ma már elodázhatlan közszükséglet képez, addig fogja hangoztatni, a míg a legmagasabb fórumnak is arra a meggyőződésre kell jutnia, hogy ennek a vasutnak érthetlen dédelgetése községünk fejlődése és jóléte ellen intézett oly mérenyület képez, mely egekbe kiált megtorlásért.

Kispest község érdekei tehát azt kívánják, hogy vasutunknak reánk nézve minden körülmények között csak veszélyes szándéku, ezen terv ellen a rendelkezésre álló összes törvényes eszközökkel sikra szálljon, annál is inkább, mert a mily bizonyos az, hogy a kispest-budapesti személyforgalom consequenter és rohamosan fejlődik, azonképen bizonyos az is, hogy keskeny vágányu mozdony vasutunkkal a mai személyforgalom akadálytalan lebonyolítása sem biztosítható. De az adott körülmények között a természetszerűleg emelkedendő forgalom a jövőbe a 2-ik vágány lerakása esetén sem lesz véglegesen biztosítható, mert a vasuti czimletek birtokosa, a téglagyár érdekei a vasutéival szüntelen ellenkezésbe jönnek s a téglagyár érdekeinek forszírozása a vasut helyes kezelését folytonosan bénítani fogja. Azon felül a 2-ik vágány lerakása esetén s jövődó villamos vasut létesítésére kedvezőtlen konstelációkat idézhetne elő. Arról sem szabad ne-

A beteg szeméből egy nagy köncsep csordult ki s fájó mosoly lebbent el halvány ajkain... Majd gyöngéden magához vonta gyermekét s forró csókot nyomott homlokára s halkán suttozta;

»Jó az lsten, majd meg segít!«

III.

Öröm nap virradt a borlai kastélyra: az ifju gróf haza érkezett. Borlay Sándor 24 éves lehetett. Szikár magas termet, megnyerő, kedves modor jellemezték férfias szépségét.

A messze idegenbe volt eddig, honnan haza vágyódott fájó lelke.

Szerelmében csalódott, ezt a mély sebet hordta lelkén — ezt jött begyógyítani.

Egyedüli kedves szórakoztatója, — amely lelkét is új életre látszott kelteni — a vadászat volt.

Órák hosszáig elbolyongott a közeli erdőségeken s rendszeren szép zsákmánnyal tért haza.

Egy napon azonban végzetessé válható szerencsétlenség érte. Lezuhant egy meredek lejtőről s súlyosan megsérült. Lelkiereje azonban nem hagyta el. — Nagy nehezen bár, de elvánszorgott a faluig. Itt már elhagyta ereje. Erős vérzés vett erőt rajta s alig bírt még annyi erővel, hogy a legközelebbi házban beszólhasson segítségért.

Az ifju gróf, midőn hosszú ájultságából felocsudott — azt hitte, hogy álmodik. Egy angyalfej mosolygott feléje, mely nagy fekete szemeit rajta pihentette.

Hol vagyok? — szólt egy kis idő múlva — mereven tekintve a piruló leányra.

En Csömöri Ella vagyok — dadogá a leány — édes anyám az orvos úrért ment. Azt hiszem már itt is vannak.

Az orvos mindenkit kiutasított a szobából. Hangja remegett, midőn a betegben a grófort ismerte föl s kérdezte: »mi baj történt, az égre gróf úr!«

A gróf a sebre mutatott, mely erősen vérzett.

Lezuhantam vadászat közben a hegy meredek lejtőjéről s megsérültem.

Az orvos bekötözte a sebet, mely nem látszott veszélyesnek... A vérzést is sikerült elállítani.

Orvos úr — szólt a gróf, mialatt az a sebet bekötözte — kérem tartsa személyem incognitoba. Nem akarom, hogy a falu népe rólam beszélgeszen hetekig. Nem szeretem az efféle népszerűséget.

Csömöriék izgatottsága is csillapodott, midőn megtudták, hogy a sérülés nem veszélyes s hogy néhány órai nyugalomra van csak a betegnek szüksége, hogy erejét visszanyerje... Úgy is történt...

A gróf néhány órai pihenés után — már annyira jól érezte magát, hogy orvosa karjára támaszkodva haza ballaghatott.

IV.

Borlay Sándor gróf néhány hét múlva teljesen föléptült. Nyughatatlannal érzés szállt lelkére. Folyton maga előtt látta azt a kedves fejet azokkal a nagy beszédes szemekkel, folyton hallotta azt a kedves lány hangot, mely mint a gerle kacagása, még most is fülébe csengett.

Először látta... először hallotta búvájos hangját... s nem tudta elfelejteni többé.

Érezte, hogy szíve új életre ébredt, de nem mert hinni érzelmeinek.

Sokkal mélyebb sebet gyanított lelkén, mint tényleg volt s nem akarta hinni, hogy lelke sivárságát, érzelmeinek tompultságát a feledés titkos ereje új életre keltette s csalódott lelke romjain a szerelem édes álma valamikor is diadalmaskodhatik.

Pedig úgy volt.

Alig várta azt a pillanatot, melyben újra láthassa lelke őrangyalát, azt a beszédes szemű kis leányt; újra átélhesse annak a háznak küszöbét, mely boldogságát, — mint gyöngyöt a kagyló — rejtve tartotta.

Első útja tehát Csömöriékhez vezette, kikről nem is sejtette, hogy atyja állandó segélyét élvezik.

künk egy percig sem megfedkezünk, hogy ennek a legalsóbb módon felszerelt és kezelt vasutnak építési és üzletberendezési tőkéje ma már 240.000, azaz kétszáznegyvenezer forintra rug, jóllehet a vasut a lehető legkedvezőbb terrenumot szeli át s a pálya mentén költségesebb műtárgy vagy létesítmény nem található. És ha még figyelembe vesszük azt, hogy a pálya összes felszerelése a lehető legprimitívabb állapotba leledzenek, bátran elmondhatjuk, hogy a kilométerenkint 28.000, azaz huszonnyolc ezer forint összköltség ily könnyű és keskeny vágányu vasutnál hallatlan sok — pedig ennek a tulmagas költségnek kamatait nekünk kell megfizetni, a kik a befektetési tőke egy tekintélyes részének elpocsékolásában teljesen ártatlanok vagyunk. Ehhez járul még a vasutnak a nézetünk szerint magában nem is életképes táglagárral való természetellenes összeházasodása következtében beállott azon kellemetlen helyzet, mely a vasutat önrendelkezési jogától teljesen megfosztotta és a téglagyár rabjává tette. Ilyen formán a legkisebb kilátás sincs arra nézve, hogy a második vágányának a mi pénzünkön leendő létesítése esetén érdekeink csak némileg is megóvassanak, ellenkezőleg el lehetünk arra készülve, hogy helyzetünk még rosszabbá fog válni.

Azért azonban, hogy vasutunk igazgatósága a magas kormányt meggyőzte arról, miszerint a vasut mai állapotában és szervezetében a kínálkozó forgalom lebonyolítására nem képes, köszönetet szavazunk. Mert a fennebb említett sikertült sakkuzásnak egy másik eredménye is lett, mint a mit a vasut elérni akart, azt t. i., hogy mivel a magas kormány elvileg elismerte azt, miszerint a második vágány létesítés már szükségessé vált, elismerte azt is, hogy meglevő vasutunk nem bír ez az idő szerinti köveleményeknek megfelelni, azaz, hogy egy minden tekintetben teljesen megbízható és szállítóképes vasuti vonal létesítése immár közszükségletet képez. Az pedig, hogy ma ilyen vasuti vonal csak villamos lehet, nem szükséges bővebben magyarázgatni. És Kispeszt községre erősen hiszi, hogy a magas kormány a vicináliaiak mai állapotában akkor, midőn maga is beismerte azt, hogy vasutunk nem bír az eléje tűzött feladatnak megfelelni, nem fogja ezen érdemtelenn vállalatot továbbra is dédelgetni, hanem átengedi őt a saját maga által előkészített sorsának és foldozgató tatarozás helyett a villamos engedélyezésével új, modern, tökéletes és életképes intézményt léptetend életbe. Ez az új vasut majd be fogja bizonyítani azt, hogy Kispeszt nem megszokásból panaszkodott folytonosan vasutja ellen s hogy azokon az alapokon, melyeken a régi vasutal is békét kötött volna, ha nem találkozott volna mindig a legridegebb visszautasítással, egy új, életképes vállalat felvirágozhatott. Adja Isten, hogy ugy legyen s Kispeszt áldani fogja azt a kegyelmes szót, mely a budapest-szentlőrinczi h. é. vasut által fejlődése elé hányt akadályokat az utból elhárítatja.

Vasutas.

De ha tudta volna is, mit bánja ő!
A szerelemben nincs arisztokracia.
Csömörinét e látogatás meglepte. Nem várta, de valószínűleg el is felejtette már a történeteket.

Ella kis szive azonban titkon mást mondott. Tavaszodott a lelkében. Érezni kezdte, hogy nem csak azért van a sziv, hogy dobogjon, hanem ... tovább nemmerte folytatni. Szeretett s ezt az édes titkot őrizte harmatos lelke.

Nem volt csoda, hogy nagyot dobbant a szive — midőn a grófot a szobába belépni látta.

Keltai Sándor a nevem — szólta a gróf izgatott hangon — a borlai uradalom erdésze vagyok.

Megköszönni jöttem azt a jóakaró segélynyújtást, melynek életemet köszönhetem.

Csömöriné zavarában nem tudott mit felelni e valóban hálás, őszinte szavakra; Ella azonban csakhamar palástolni igyekezett anyja zavarát, mert csengő hangon megszólalt: »nincs mit megköszönni, mert amit tettünk, az szomorú kötelesség volt!«

A fiatal gróf e feleletet nem várta, bár jól esett lelkének e megoldás.

Lelke repesett az örömtől, midőn ez őszinte egyszerű feleletben a legnemesebb érzelmek drágaköveit föllelte.

Tehát nem csalódott! A kristályviz sem ehetett tisztább e gyermek naív lelkénél.

Az evangélikusok egyházközségi közgyűlése.

Jelen voltak Szokody János gondnok elnökléte alatt a fiókegyháznak állapotáról, ügyeiről érdeklődő hívek.

Szokody János, elnök, üdvözli a megjelent híveket s felemlíti, hogy ezen egyházközségi közgyűlésnek megtartását fontos okok idézték elő. Kicsiny a mi egyházunk, de azért ne csüggedjünk el, jó az Isten ó fog segíteni s a mag, melyet elvetettünk terebélyes fává növi ki magát. Evvel a közgyűlést megnyitja s felkéri Maszny Sámuel fiókegyházi jegyzőt a fiókegyháznak állapotáról szóló jelentésének felolvasására. A fiókegyházi jegyző jelentésében többek között előadja, hogy fiókegyházunk iránt egyes hívek jószívűségüket is kimutatták s az adományozókra az Isten áldását kéri. A fiókegyháznak jelenleg 105 frt 10 krnyi vagyona van. Bevétele volt 125 frt 34 kr. Kiadása pedig 20 frt 24 kr. Végül azzal fejezi be, hogy a kegyelem Istene ezen kis összeget tegye áldásával nagygyá.

A közgyűlés e jelentést helyeslőleg veszi tudomásul s a fiókegyházi jegyzőnek tevékenységeért ez alkalommal is köszönetét fejezi ki.

Szokody János gondnok, ki eddig a fiókegyházban az elnöki teendőket is, ellátta a többi tisztviselő társai és a presbyterium nevében is állásáról leköszön, miszerint ezen egyházközségi közgyűlés egyházközségi felügyelőjét, a többi egyházi tisztviselőt és a presbyteriumot is megválasztassa.

A közgyűlés a leköszönést elfogadja s egyhangulag Szokody János hitsorsost kor-elnöknek, Maszny Sámuel áll. tanítót jegyzőnek megválasztja és azután a választásokra tér át.

A közgyűlés Szokody János korelnök indítványára a fiókegyháznak felügyelőjévé, ág. hitv. evang. egyházunknak egyik kimagasló egyéniségét nagys. id. Cséry Lajos p. szt. lőrinczi nagybirtokost, másodfelügyelővé: Sréter Árpádot, fiókegyházi jegyzővé: Maszny Sámuel, másodjegyzővé: Adorján Márton, gondnok és pénztárosá: Bruckner Károlyt, ellenőrökké: Hraszó Sámuel és Kákai Mihályt. A helyi presbyterium tiz rendes tagjává: Labáth Elek, Kováts István, Szurmay Sándor, Kováts Gyula, Benedikti Dániel, Mesko Ernő, Pelech István, Aigner Antal, Tömböl Lajos, három póttaggá a tizedik rendes tagnak Maszny J. indítványára Szokody János pedig: Rusznyák Ferencz, Keszi Sámuel és Ordódy András híveket választja meg. A választás három év tartamára érvényesnek mondatott ki.

Ezek után a templomter rendezése ügyében illetőleg a templomok részére kikeresendő helyek felől tanácskozási bizottságba a közgyűlés Sréter Árpád másod felügyelőt, Maszny Sámuel fiókegyházi jegyzőt, ennek akadályoztatása esetén Kováts Istvánt és Szokody János presbitereket küldte ki. Evvel a közgyűlés befejeztetett.

Az ág. hitv. evang. fiókegyháznak presbyteriuma április hó 12-én és 13-án is tartott presbyteriumi ülést, a mely a templomi telkek ügyében tanácskozott s kiküldött tagjaiba bizal-

Mikor elváltak a gróf melegen szorította meg Ella kezét s érezte, hogy e szorítás viszonzottak.

V

Keltai a történetek után mindennapos lett Csömörinénél. — Oly jól esett lelkének ez az egyszerűség, az a természetes kedvesség, mely Ella lelkéből sugárzott elő. Vágyott utána a lelke még álmaiban is.

Nem is érezte már jól magát a palota fényes világában ... visszataszítónak tünt föl előtte az a közöny, amelyben ezélt forgott.

Az élet igazi boldogságát, melyet már oly rég keresett a fényes szalonokban — a kunyhóban lelte föl ... egy angyalarczu kis leány mosolygó szemében. —

Az idő mulott — s a fáról már a sarga levél is hullott, midőn két sziv a legboldogabbnak vallhatta magát a világon ... A kis hunczut Amor rózsás kis nyila az egyszer jól talált.

VI.

Négy hét mulva megtörtént az esküvő, de a legnagyobb titokban.

Az esküvő után azonban már mindenki tudta borlai Borlai Sándor gróf mesalliance házasságát; Ella pedig, hogy grófné lett ... Így volt ez megírva a csillagokban!

mát helyezvén, abbeli reményének ad kifejezést, hogy ezen mozgalom illetőleg a községhezán az előjáróság elnökléte alatt folytatandó tanácskozások eredménye az összes helybéli felekezetek egyetértését nem fogják megzavarni, de általános megalégedésre fognak letárgyalatni.

M. S.

Tarka élet.

Már megint a vasut!

(Jelenet a törvényszéknél.)

Bíró: Csaniszló János, maga azzal van vádolva, hogy az utazó közönség rémületére a budapest-szt. lőrinczi vonat elé hajtott kocsi-jával s megbokrosodott lovával.

Vádlott: A' se igaz, hanem hát csak hadd lögyik.

Bíró: Beszéljen tisztességes hangon. Hogy történt a dolog?

Vádlott: Hát mondok már csak benizök a széles fővárosba, van egy faj deres lovam négy esztendő, sörén állat.

Bíró: Csak a dologra!

Vádlott: Nem dologra mõntem én, hanem hát egy kis pèzòm járt a dunaparton hát mondom beszõdõm, ha lõsz mit.

Bíró: Ne csúrje csavarja a dolgot.

Vádlott: Hát gyüvök a lőrinczi határba, hát ézczõ megugrik a lovam, no mondok ne te ne. Hát egy masina gyün am mellettünk. Lassan mászott. En gondõtam valamit. No mondok evve versõnt futok. Mõgvågom a derest, mèn a mlt a szélvész. Ézczõ visszanizók, hát nincsen am vonat. No mondok hun a gõz, hun az a masina, se' hun. En kiverõm a pipám, móg is tõtõm, még is ...

Bíró: Nem tartozik ide!

Vádlott: Móg is gyu'tom még sincs am masina.

Bíró: A dologra!

Vádlott: Gondõtam, hogy jó lõnne tán megabrakõni, míg az a masina ide ér. Úgy is lõt.

Bíró: Csak gyorsan.

Vádlott: Dehogy gyorsan, olyan lassan czammogott a, mint a bivaly.

Bíró: Szamár!

Vádlott: Hát mint a szamár.

Bíró: Mondja már!

Vádlott: Szamár!

Bíró: Tessék?

Vádlott: Nem szõtám sõmmit.

Bíró: Folytassa.

Vádlott: Hát én abrakolok, osztán elszunditok. Ézczõ csak elalszik a lovam is móg én is. A lovam ledült a vasuti sínõkre, én móg a fõrtreczõn nyujtõzkodok végig. Ézczõ csak gyün am a masina, meglõki a kocsim saragját, én fõlugrok, a lovam is fõlugrik a ló szaladni kezd én móg mógállok a masina is móg áll, én a nagy gõzõs szõmeibe nizek. No mi lõsz. A masina engem megtaszit, én móg vissza lõkõm.

Bíró: Ez mind nem igaz, maga kocsi-val lóval fõlhajtott a sinekre.

Vádlott: A se' igaz, hanem hát csak hadd lögyik.

Bíró: Hát hogy volt?

Vádlott: Hát mondok, hogy én állítottam meg a masinát.

Bíró: Hogy hogy,

Vádlott: Neki vetõttam a vállamat.

Bíró: Az nem igaz! Maga erõmüvész?

Vádlott: Micsoda? Nem én kérõm.

Bíró: Maga kárt tett a vonatban mivel a mozdony õsszetõrõtt.

Vádlott: Az én kocsimnak sõmmi baja se lett.

Bíró: Hogy lehet az?

Vádlott: Mert az én kocsim agáczafe.

Bíró: De a vonat meg vasból van.

Vádlott: Az is igaz, de hát ...

Bíró: Nos?

Vádlott: Engõdelmet bírõ úr ne csúrjuk csavarjuk a dolgot, de hát ...

Bíró: Nos?

Vádlott: De hát nem én vótam a hibás, hanem a deres lovam!

Bíró: Hogy hogy?

Vádlott: Azzé kérõm mer a nyáron ézczõ látta a lovam mikõ az utcát hengõrõlték olyan masinával, attul ijedt móg lovam, azt hitte ez is olyan sebesen mèn mint az.

Bíró: Mit hadar maga összevissza? Magát, mivel a vonat előtt, úgy viselte magát, mintha azt megállítani akarna és így utcai botrányt okozott s a közlekedést a kereskedelem hátrányára megakadályozta, én 50 frt pénzbüntetésre ítélem.

Vádlott: Kérem ez nem helyes.

Bíró: Mit beszél?

Vádlott: Azt mondom, ha muszáj igaznak lenni, hát csak, hadd lögyik.

Bíró: Punktum! Ertette?

Vádlott: Apellálók!

— yka.

Előfizetési felhívás!

A f. év II-ik negyedének küszöbén nem mulasztjuk el megköszönni t. előfizetőink és kedves olvasóinknak lapunk iránti bizalmát és pártfogását. Mi mindent elkövetünk a mulban, hogy az olvasóközönséget kielégítve, községünk felvirágztatásáért, közügyeink előmozdításáért a kitűzött zászlót fenn lobogtassuk s a jelenben is főterveink lesz e lapok hasábjain közölt programmi értelmében előharczosai lenni mindama törekvéseknek, melyek a közjót biztosítani, a békés egyetértést ápolni vannak hivatva. Midőn tehát az évnegyed küszöbén, a mulban megkezdett munkásságot folytatnánk s lapunk iránti érdeklődését a nagyközönségnek megköszönnénk, felkérjük szíveskedjenek lapunkra tovább is előfizetni s ezzel minket azon kellemes helyzetbe juttatni, hogy a lapot továbbra is küldhessük; egyszersmind igen kérjük azon t. előfizetőinket, kik lapunkra még hátralékban vannak, kegyeskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak helyben és vidéken. Egész évre 4 frt, félre 2 frt, negyedévre 1 frt.

A „Kispesti Hírlap” szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

»Lapunk késéséért a t. előfizetők szíves elnézését kérjük, de a rendes időben — technikai akadályok miatt — nem jelenhetett meg.«

A „KISPESTI HIRLAP” elárutására Bán Kálmán urat kértük fel, hol lapunk megjelent számai mai naptól kaphatók.

Solymossy színész-iskolája Kispesten.

Solymossy Elek, a népszínház művésze, aki e hó 5-én gyönyörködtetett bennünket jeles képzettségű növendékeinek előadásával engedve az iskolai gondnokság kérésének, buzdulva a szép sikeren, mely akkori buzgó törekvését jutalmazta — elhatározta, miszerint május 3-án a kispesti iskolás gyermekek millenniumi ünnepélyvel egybekötött majálisára, mely május hó 9-én fog megtartatni, előadást rendez.

Nagyon szép a cél. Azt hisszük főleg Solymossy iskoláját dicséretünk, mert akik a mult előadást látták, meggyőződhetnek róla, miszerint az a kiváló szakértelemmel vezetett iskola a mellett, hogy önzetlenül, tisztán ambícióból végzi misszióját, oly műélvezetben is részesít, amilyenben Kispesten eddig kevés alkalmunk volt gyönyörködni.

Tegyük lehetővé, hogy Kispest műpártoló közönségének pártfogása mellett a lelkes művészet községünkben olyan talajt nyerjen, amelyről úgy mind eddigelé, továbbra is csak szépet és jót mondhatunk, irhassunk, mi által a régi és jó iránt való nemes érzületről teszünk tanúságot.

Hisszük, nem fogunk csalódní midőn azt reméljük, hogy polgártársaink az ismert pártolásban részesítik e jeles iskola előadását.

Műkedvelői előadás.

Jótekonycélú műkedvelői előadás lesz f. hó 19-én, vasárnap a Bódy-féle színházban. Az Orsz. Műkedvelői-Egyesület által Lukácsy Sándor egyik remek népszínműve a »Veres-hajja« kerül színre, melyet maga a jeles szerző tanít be és fog rendezni. A jövedelem egy har-

mad része kispesti közművelődési célra lesz fordítva. Az est sikerét biztosítja a nagy érdeklődés, mely az előadás iránt már is mutatkozik.

Mindenkor az igazat.

Szükségesnek tartom kijelenteni, hogy Dajka Antal úr lapunk belső dolgozótársa »Kispesti Hírlap» lapbizottságát azért, hogy a »kispest-szt-lőrinczi hírlap» szerkesztésétől elállt, nemhogy valami pénzbeli kárpótlást kapott volna, sőt a jelen munkásságáért is minden néven nevezendő honoráriumot határozottan visszautasított oly kijelentéssel, hogy őt tisztára a meggyőződés vezérelte akkor, midőn ama laptól visszalépett. Holbesz József fel. szerk.

Pestmegye évnegyedes közgyűlése.

F. hó 13-án kezdtek meg Pestmegye évnegyedes közgyűlését, melyet még mindig folytatnak. Az eddigi határozatok között jelen-tékeny az, hogy Pestmegye az ezredéves ünnep jelentőségét megörökítendő és tisztviselőinek érdemeit elismeréssel jutalmazandó, az állandó választmány indítványára elhatározta, hogy a milleniumi évet a nyugdíj-számítás szempontjából kettős évnék tekinti. Ez már millenárius jutalom!

Czibalom-hangverseny a Vigadóban.

Kovács testvérek, kik külföldön kettős czibalom hangverseny »piece»-ikkal teljénest keltek, sőt királyi kitüntetések is nyertek az udvar előtt tartott előadásukért, mint haljuk a Stefán-féle vendéglő nagytermében szombaton és vasárnap hangversenyt rendeznek. Örömmel hozzuk e hírt, mert közönségünk különösen a zenekedvelők egy élvezetes estével gazdagodnak. Jó ételkről és italokról Stefán vendéglője gondoskodik.

Az új körkép.

Egész Budapest arról a különös körképről beszél, mely ott épül a király-utcai fasor végén s a Pokolt teszi fantasztikus előállításában láthatóvá, úgy a mint azt a Dante hatalmas képzelete megalkotta. Molnár és Frida három műterméből már megkezdtek a részletek kihordását. Csupán a háttér nagy vásznát egy hat lovas szekér vontatta ki a ligethe s ötven ember kellett hogy beemelje. A palota előtt állandóan nagy néptömeg szemléli a behordozkodást és el lehet képzelni, hogy maguk a festők is mennyire érdeklődnek ezen újdonság iránt, a melyben — hogy úgy mondjuk — szálló színek vannak, amennyiben átsűrűdő fényvel idézik elő a legerősebb hatásokat. Ez a látványosság előállításában csakugyan olyan új valami, a miről eddig a világnak fogalma sem lehetett.

Táncpróba szavalatokkal.

Április hó 9-én tartotta Merkl József tánc és illemtanító táncpróbáját Magyar József vendéglőjének terméiben. A kitűnően összeállított program minden száma valóban élvezetes volt. Azok az úde kis viragbimbók, akik még most álmódniak az »igazi« bálokról túlboldogan lejtették azt a táncot, amely most még csak egy jól elvégzett lecke volt. Később, majd mikor már a tánc több lesz a táncz nál, mily kellemesen fognak vissza gondolni ezek a gyermek ifjúk erre az estére s jó tanítójukra, aki velük megismertette, megtanította őket arra a tánczra, amely most még csak gyermekes pajzán mozgás, később pedig a feledhetlen bálók édes pillanata lesz. Merkl József megérdemli, hogy szép és helyes tanítási módját mindenki méltassa gyermekeinek taníttatásával. A hamisítatlan jókedvet Magyar József kitűnő konyhája és borai tartották ébren.

Helyreigazítás.

Lapunk mult számában közölt jótekonycélú előadás tiszta jövedelmének kimutatásánál a felülfizetők nevei között Vargán J. polgártársunk úgy van följegyezve, mint ki másodmá-gával fizetett felül 40 krt. Ezzel szemben helyreigazításra szorultunk, mert Vargán J. egyedül fizetett felül 1 frtot, mely összeget ez úton nyugtázza a rendező bizottság elnöksége.

Zászló szentelési ünnepély

A helybeli ipartestület zászlója, mint értesültünk május hó 31-én fog ünnepélyesen felavatanni. Az ünnepély programját lapunk legközelebbi száma terjedelmében fogja hozni.

A templom kérdés.

Lapunk zártakor arról értesülünk, hogy a templom kérdés érdemes képviselő-testületünknek igazán bölcs intézkedése folytán kedvező megoldást fog nyerni. Ertesülésünk szerint a reformátusok fognak megmaradni gyönyörű szép templom terükön, a hol a katolikus templom van; a katolikus templom az Üllői-út mentén a Reiner-féle üzlet és a soroksári takarékpénztárral szemben fekvő térségen nyer helyet; az evangélikusok a lőrinczi út mentén fekvő, úgynevezett kistéren, az izraeliták pedig Dr. Krausz Lajos birtokán nyernek helyet a templomépítésre. A templom-ügy rendezése — mint értesültünk — a községnek 6000 frt költséget okoz s ezen költséggel szemben nyer egy egész új teret az Üllői-út mentén és szabadtérnek marad a jelenlegi templomtér. Nem lehet eléggé méltányolni kath. polgártársaink nagylelkű elhatározását, hogy készek lemondani a község keletkezése óta általuk elfoglalt legszebb térről, a melynek urai voltak, azon elhatározásukkal pedig, hogy átmennek a község másik oldalára, lehetővé tették ezen igazán fontos ügy kedvező megoldását. Igazán csak örülnünk lehet, hogy a hitfelekezetek igényei oly módon kielégítést nyernek.

Órszoba Felső-Kispesten.

Az érdemes községi előjáróság régi óhaja valósult meg a felső-kispesti órszoba létesítésével. A multba mindig hajótörést szenvedett e terv megoldása, mert az alkalmas helyszerezés és építkezés költségei fölülte magának maradtak, melylyel szemben az előjáróság kénytelen volt attól elállani. Méltó elismerés és köszönet illeti Biehn János, kispesti gyárost, ki a község előhaladásának javára, áldozatkészségével: ingyénes telekadással és az órszoba saját költségű felépítésével lehetővé tette azt, hogy Felső-Kispesten is állandó órszoba lehessen, melylyel a közügynek tett messze kiható szolgálatot. Pár nap előtt költözökdetek be derék rendőrjeink csinos órszobájukba, hol négyen képviselik az állandó órszobát.

Vasuti ügyek.

Ács László, bíró és Dorfner Antal, községi jegyző a napokban jártak a kereskedelmi miniszteriumban az iránt, hogy »Budapest-Szent-Lőrinczi« helyi érdekű vasut második sinpár lerakására vonatkozó teendők, valamint az újabban létesítendő villamos vasut tárgyában bő információkat nyújtsanak. Ezek értelmében így kihatásba van helyezve, hogy a rég vajudó rossz közlekedésünkön végre valahára javítva lesz s ezzel a község szépen megindult fejlődésének semmi sem fog útjában állani. Adja Isten!

Kilépés.

Szomjas Sándor úr a lap tulajdonos-bizottság kebeléből kilépett.

Szíves tudomásul.

Lapunk igen tisztelt vidéki előfizetői számára mai számunkkal posta-utalványt is küldtünk, kérve, hogy esetleges hátralékaikat együtt a folyó évnegyedre járó előfizetési díjakat mielőbb beküldeni szíveskedjenek, mert ellenkező esetben kénytelenek vagyunk a lap további küldését beszüntetni.

A történelmi felolvasások befejeződtek.

A történelmi felolvasásokat rendező bizottság elhatározta, hogy — tekintettel a felolvasások iránti csekély érdeklődésre azokat beszünteti. Sajnálkozunk kell a tanító-testület határozatán, mert ez által a történelmi felolvasások programjának érdekes pontjai is, közöttük »Az ezredév jelentősége«, mely mintegy méltó befejezése is lett volna a ciklusnak: elmaradnak. Csodálatos is az a körülmény, hogy azt a nagyfokú érdeklődést, mely általános volt a tanító-testület eme hazafias mozgalma iránt, oly hirtelen a közönyösség váltotta föl. Hogy mi volt e változásnak oka, azt nem tudjuk. Bár-mint van a dolog, annyi tény, hogy ezek a felolvasások több lelkesedést kívántak volna Kispest hazafias közönsége részéről, mert a fáradság, mely a felolvasott munkák értékére ugyan dícséretet és elismerést hozott, még méltóbb erkölcsi jutalomra lettek volna érdemesek.

Erőművészeti előadások.

A helybeli Vigadóban működő akrobaták előadásait gyéren látogatja a publikum. Csak vasárnap mutatkozik némi kis élet a karzaton, de a földszinti ülőhelyek mindig üresen maradnak. A vasárnap rendezett gyermek előadás alig hozott egy pár forintot. Sajnáljuk, hogy ily csekély az érdeklődés e társulat iránt, de a dolgon változtatni bajosan lehet, hacsak azzal nem, hogy az előadásokat beszüntetik.

Megbízás.

Török Dezső, monori segédjegyző urat ezennel felkérésre megbizzuk, hogy a monori t. előfizetők előfizetési díjait felvehesse. A szerkesztőség.

Értesítés.

Az ág. hitv. evang. hitsorsosok ezuttal arról értesítetnek, hogy f. hó 19-én, azaz vasárnap, délután 3 órakor isteni tisztelet tartatik. Az isteni tisztelet után a presbyterium ülést tart, melyre rendes tagjait ez úton hívja meg az elnökség.

Nyiltér.

(E rovat alatt közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.)

Nyilatkozat.

A »Kispest-Szentlőrinczi hirlap« f. április hó 12-iki számában **Seper Kajetán** tovább folytatja rágalmazásait.

Ámbár azokkal szemben, kik a nevezett egyént közelebből ismerik, bátran helyezkedhetném azon állápontra, hogy szakadatlan munkásságban töltött multamat, szeplőtelen becsületemet az olyan ember megsérteni nem képes, mégis a nagyközönségnek és csekély magamnak tartozom azzal, hogy az említett lapban foglalt rágalmak egyikével a nyilvánosság előtt foglalkozzam.

Kijelentem tehát, hogy én a *Fischer és Heidelberg* cégnél alkalmazásban soha sem voltam, hanem annak létezése előtt a Weil és Fischer cég gyárában működtem mintegy 3 évig, főnökeim legnagyobb meglepedésére, miről hízegő bizonyítékok vannak birtokomban, melyeket hiteles magyar fordításban alább közlök.

Az utóbb fennevezett cégtől barátságban váltam meg és aljas és gonosz rágalmazó az, aki rólam ennek ellenkezőjét s különösen azt meri állítani, hogy én ezen állásomban bárminemű visszaélést vagy inkorrekt dolgot követtem volna el.

Kijelentem továbbá, hogy a kispest-szentlőrinczi hirlapban foglalt rágalmak miatt Seper Kajetán ellen a sajtópert megindítottam, illetve ennek folyamatba tételére ügyvédemet már is megbiztam.

Kispesten, 1896. április 13-án.

Vadász Márton s. k.

I.

Magyar fordítás. Budapest 1885. decz. 31-én.

Bizonyítvány.

Ezennel bizonyítjuk, hogy kemecsei születésű *Vadász Márton* úr vegyészeti kátrány termék gyárunkban 1884. évi május hó 20-ikától a mai napig alkal-

mazva volt s magát úgy az irodában, valamint a gyár vezetésében *körültekintése s szorgalma által teljes meglepedésemre érdemessé tette*, úgy, hogy őt mindenkinek *legmelegebben ajánlhatjuk*.

Weil és Fischer mp.

(P. H.)

214/1896. fordítási szám.

Hogy jelen fordítás az előtte álló német szövegű bizonyítvánnyal mindenben egyező, ezennel tanusítom.

Kelt Budapest, ezernyolczszázkilenczvenhat évi április hó tizenegyedik (14) napján.

Gaszner Béla s. k.,
kir. közjegyző, Budapesten.

II.

Magyar fordítás. Budapest, 1887. január 1-én.

Bizonyítvány.

Mely által bizonyítjuk, hogy kemecsei születésű *Vadász Márton* úr vegyészeti kátrány termék gyárunkban az 1884. évi május hó 20-ikától 1885. évi december hó végeig terjedő előbbi szolgálatának folytatásaként 1886. évi február 1-től a mai napig alkalmazva volt s úgy az irodában mint a gyár vezetésénél tanusított *körültekintése s szorgalma által teljes meglepedésünket kiérdemelte*, úgy, hogy őt mindenkinek *legmelegebben ajánlhatjuk*.

Weil és Fischer mp.

212/1896 fordítási szám.

Hogy jelen fordítás az előtte álló német szövegű bizonyítvánnyal mindenben egyező, ezennel tanusítom.

Kelt Budapesten, ezernyolczszázkilenczvenhat évi (1896.) április hó (14.) tizenegyedik napján.

Gaszner Béla s. k.,
kir. közjegyző, Budapesten.

Nyilatkozat.

Melylyel *Vadász* (előbb Weitzner) Márton úr hozzám intézett fölkérése folytán alulírott, mint a Fischer és Heidelberg cégnek alapítása óta főnöke, korábban pedig a Weil és Fischer cég tagja, ezennel a valósághoz hiven igazolom, hogy *Vadász Márton* úr a *Fischer és Heidelberg* cég gyárában sohasem működött, hanem ennek jogelődjei Weil és Fischer cég szolgálatában állott mint egy 2 $\frac{1}{2}$ éven át. Ezen idő alatt *Vadász Márton* úr, miként az annak idején kiállított kétrendbeli bizonyítványból kitűnik, szorgalmával és jó magaviseletével a cég teljes meglepedését bírta, mit ezuttal is készséggel jelentek ki.

Budapesten, 1896. április 16-án

Fischer József,

a megszünt Weil és Fischer cég a jelenlegi Fischer és Heidelberg cég főnöke.

Közjegyzőileg hitelesítette:

dr. Mannheimer Ignác,
kir. közjegyző, Budapesten.

Nyilatkozat.

Ezennel kijelentem, hogy *Vadász Márton* úr ellenem *feljelentést soha sehol* nem tett.

Kispest, 1896. április 16.

Ribényi Antal s. k.

Nyilatkozat.

A »Kispest-Sz.-Lőrinczi Hirlap« újabb válótlanságokkal szeretné nagy fáradsággal és áldozattal megalapított intézetünk jó hírnevét tönkre tenni, de mi sokkal többre becsüljük a közönségnek az igazság és a tisztesség iránti érzékét semhogy feltehetnők, hogy egy illetéktelenül tollforgató embertől eredő légből kapott, üres, rosszhiszemű híreszteléseknek hitelt adjon?

A »Kispest-Szentlőrinczi Hirlap« ellen elhatároztuk, hogy ezuttal sajtópert nem indítunk. Nem indítunk azért, mert nem fogadhatjuk el szerkesztőjének személyét oly egyenrangú félnek, kivel a törvény elébe álljunk és a kitől elégtételt vegyünk; másodsor nem azért, mert olyan sajtótermékét mely cikkeit, — ha erkölcsi testületéről van szó, annak hitelének tönkretéve, ha személyéről van szó, annak becsülete elkobzására irányítja — hirlapnak nem, csakis nyomtatott betűk halmazának tekintjük.

Ennyit kívántunk a Kispest-Szentlőrinczi Hirlapnak intézetünkre vonatkozó rágalmára általánosságban megjegyezni.

Ami a nyomtatott betűk egyéb részét illeti, kijelentjük, hogy Seper Kajetánnak soha levelet nem irtunk, vele soha szóba nem állottunk, sem mint nyomtatott betűk gyűjtőjével, sem mint privát emberrel.

Váltót, lejárat után azonnal, egyetlen egy esetben sem óvatoltunk és hogy az óvással a törvényes határidő légutolsó órájáig várunk, ezt legjobban *Seper Kajetán tudja megmondani*; perelni — intézetünk $\frac{3}{4}$ év fennállása óta másfél milliót meghaladó forgalom mellett csak 3 esetben volt kénytelen és hogy kétszer helyett háromszor jutottunk ezen kényszerhelyzetbe — annak is *Seper Kajetán a megmondhatója* és ezek lehetnek okai az általa ellenünk indított házának.

Valótlán az, hogy mi a Budapest VIII—X. ker. takarékpénztárnál csak egy fillért is vesztettünk volna, mert 1895. évi szeptember végeig összes, a részvényekre ott befizetett pénzünket vissza vettük — mert hisz pénz nélkül az üzletet meg sem kezdhettük és nem vihettük volna; de aki csak a legcsekélyebb jártassággal is bír a banküzletek felől tudhatja jól, hogy egy vidéki intézet egy fővárosi pénzintézettel, csakis olyan üzleti összeköttetésben állhat, a melynek

folytán a vidéki intézet váltóit, a fővárosi intézet leszámítja; ki van tehát zárva azaz eset, hogy mi a sokszor említett takarékpénztárral, 1895. évi szeptember óta oly viszonyba jutottunk volna, miszerint az nekünk adósunk lenne és ennek liquidálása bennünket a legtávolabbról is érintene. És az, aki ilyen jártassággal bír bankszerű üzletekről feltolja magát kritizálónak, miért nem marad, inkább a szedő-szekerény mellett; ez bizonyára tisztességesebb foglalkozás, mint kontárkodni és rágalmazni.

Kijelentjük továbbá, hogy az igazgatóság egy tagja sem vezette soha félre az igazgatóságot, annyival kevésbé hazudott, mert minden eddigi ténykedése bármelyik igazgatósági tagnak mint ilyennek, igazgatósági határozat folyománya volt.

Végül még megjegyezzük, hogy pénzünk-sajnos-még bőven is van és intézetünk szívesen leszámítol és ad kölcsön jelzálogokra ezentul épen úgy, mint

eddig. Jelzálogkölcson pedig felmondva egyetlen egy esetben sem lett: ilyen esetet Seper Kajetán meg nem nevezhet.

Jelen sorokat nem a magunk tisztázására — mert hisz ilyenre szükség nincs — bocsájtottunk nyilvánosságra, hanem azért, hogy Seper Kajetán híresztelése annak tartassék, a minek a cikk olvasói bizonyára eddig is tartották: *rosszakarátu hazugságnak.*

A KISPESTI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZÉNYTÁRSASÁG
IGAZGATÓSÁGA.

Születések

(1896. április 7-től, 1896. április 14-ig.)

132. Weiss Arthur izr.
133. Tomeskó Mária r. k.
134. Uher Erzsébet r. k.
135. Nagy Sándor ev. ref.
136. Fazekas Hermin r. k.
137. Remiss Károly ev. ref.
138. Faragó József r. k.
139. Brabesz Irma r. k.
140. Ocsenás Mária r. k.
141. Strakovics Anasztázia r. k.

Halálozások.

(1896. április 7-től, 1896. április 14-ig.)

77. Kovács Anna férjezett Szakács Péterné 35 éves
78. Szabó Margit 11 hónapos
79. Kiss Mária 18 hónapos
80. Krizsák Ilona 14 napos
81. Kapoun Ernő 1 éves
82. Ocsenás Mária 6 óras
83. Gojsics István 2 $\frac{1}{2}$ éves

Szerkesztői üzenetek.

— Klári. Lari-fári.

* **Anyósom bűne.** Brr! Nem volna jobb, ha Dante poklának megnyujtásakor »Prolog«-ként felolvasná?! Mi borzadunk a gondolatól is, hogy közöljük.

— **Margit.** Költeményét átnéztük és ha türelmes tud lenni, úgy legközelebb hozni fogjuk.

* **Mikor a papa haragszik.** A gondolat nem rossz, de stylusa oly kulináris, hogy egyelőre nem közölhető.

— **Többeknek.** Lapunkban afféle dolgokkal nem foglalkozunk.

BÜTOROK

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom

Háló-szoba-

berendezéseimet, melyeket a mai kornak megfelelő kivitelben készítek.

Törekvésem főcélja: vevőimet a legpontosabban kielégíteni.

Csakis szolid munkákat igyekszem előállítani!

Benedek Lajos,
asztalos-mester.

Kispest, Nagy Sándor-utca
(Szabó Pál háza).

T. Cz.

A t. közönség figyelmébe ajánlom üzletemet, melyben **pálinka, rum,** mindenféle finom **szeszes italok,** **ásványvizek, üveggel sör, bor** és különféle izletes asztali csemege borok kaphatók.

Tisztelettel

KRAKAUER MÓRNÉ

Kispesten,

a Fő-utca és az Üllői-út sarkán.

Legszebb nemesített **rózsák** nagy választékban,

erős növéssel, mindenféle fajban TELEPEMEN kaphatók

KISPEST, Üllői-ut 200. szám,

WECKINGER JÓZSEF

MŰKERTÉSZ, ÉLŐVIRÁGKERESKEDŐ.

I-sőrendű, magas tövű RÓZSÁK, egy évesek 1 fttól feljebb. — II-od rendű, alacsony tövű RÓZSÁK, egy évesek 50 krtól feljebb. — Mindenféle fajban bokor RÓZSÁK, egy évesek 80 krtól feljebb. — 1, 2, 3, 4 éves nemes fajú RÓZSÁK, azonkívül a legszebb választékban különféle virágok.

Együttal értesitem a n. é. közönséget, hogy a Kossuth Lajos-utczában levő üzletemet a ház lerombolása miatt beszüntettem s így főtörekvésem kispesti telepemet előnyösen ismertté tenni.

Mindenféle megrendelések elfogadhatók és izléssel, pontosan teljesítettek.